

Bemærkninger til forslaget

Forslagsstillerne finder, at en herboende indvandrer - som et supplement til udlændingelovens forsørgelseskrav - bør godtgøre at råde over en passende selvstændig bolig som betingelse for meddelelse af familiesammenføring med ægtefælle/samlever og - i visse tilfælde - mindreårige børn.

Boligkravet stilles for at sikre, at det er realistisk at gennemføre en familiesammenføring her til landet, og for at undgå, at herboende indvandrere på grund af familiesammenføring påføres alvorlige boligsociale problemer. Herved opnås blandt andet en mere smidig udnyttelse af den kommunale anvisningsret i det almennyttige og private boligbyggeri.

Efter den foreslåede regel skal der således, medmindre særlige grunde taler derimod, som betingelse for meddelelse af opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, litra d, stilles krav om, at den herboende godtgør at råde over en passende selvstændig bolig. Dette krav skal således ikke stilles, hvis den herboende ægtefælle/samlever har dansk indfødsret, statsborgerskab i et af de andre nordiske lande eller opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7 og 8 (flygtninge).

Der vil ved afgørelsen af, om en bolig kan anses for passende, blive lagt afgørende vægt på de normale boligmæssige behov, som en familie må anses at have henset til familiens størrelse. Det vil derfor være et kriterium, at boligen er selvstændig og ikke er del af en større bolig. Boligen er selvstændig, når der forefindes selvstændigt køkken og toilet. En selvstændig lejlighed kan anses for passende bolig, når den indeholder mindst to beboelsesrum, og når der er højst to personer pr. beboelsesrum. Ved vurderingen af antal personer pr. beboelsesrum skal indgå alle personer, der bebor boligen - dvs. ægtefælle/samlever, ægtefællernes/samlevernes børn samt eventuelle andre familiemedlemmer og personer, der bebor boligen. En lejlighed med to beboelsesrum vil således eksempelvis

kunne anses for en passende bolig for en familie bestående af to forældre og to børn.

I tilfælde, hvor der som betingelse for familiesammenføring med ægtefællen/samleveren er stillet krav om passende bolig, og hvor ægtefællernes/samlevernes mindreårige barn indrejser samtidig med ægtefællen, vil kravet indebære, at det medfølgende barn indregnes i husstandens beboerantal.

Også i tilfælde, hvor ægtefællen/samleveren er gravid på tidspunktet for afgørelsen om familiesammenføring, vil det kommende barn skulle indregnes i husstandens beboerantal. Indrejser et mindreårigt barn efterfølgende, vil der, såfremt væsentlige hensyn taler derfor, kunne stilles krav om passende bolig som betingelse for meddelelse af opholdstilladelse til barnet. Barnet vil da skulle indregnes i husstandens beboerantal.

Vurderingen af, om den herboende person råder over en passende bolig, vil skulle foretages af den herboendes opholdskommune. Det foreslås derfor, at kommunalbestyrelsen efter anmodning fra Udlændingestyrelsen afgiver en udtalelse om, hvorvidt den person, der bor i Danmark, råder over en passende selvstændig bolig.

En gennemførelse af dette forslag vil medføre færre sociale problemer og en bedre mulighed for integration i forbindelse med familiesammenføringer.

Men det skal understreges, at forslagsstillerne fortsat finder det ønskeligt og nødvendigt for at opnå den bedst mulige integration at få gennemført det forslag, Det Konservative Folkeparti sammen med Venstre bl.a. fremsatte i 1997 i beslutningsforslag nr. B 71, om, at kommunerne får en mulighed og en ret til at sprede indvandrere og flygtninge boligmæssigt for at modvirke ghettodannelser, jf. beslutningsforslag nr. B 71, folketingsåret 1997-98, 1. samling (se Folketings-tidende 1997-98, 1. samling, forhandlingerne side 3239 og tillæg A side 1990 og 1996).